

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/304**z dnia 2 marca 2016 r.****rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Heumilch/Haymilk/
Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (GTS)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 1 i art. 52 ust. 3 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Austrii o rejestrację nazwy „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) W dniu 17 grudnia 2014 r. do Komisji wpłynęły trzy zawiadomienia o sprzeciwie z Niemiec (złożone przez Naturland: od Verband für ökologischen Landbau e.V., Gläeserne Molkerei GmbH i Bauernverband Mecklenburg-Vorpommern e.V.), zawierające również odnośne uzasadnione oświadczenia o sprzeciwie. W dniu 30 grudnia 2014 r. niemieckie stowarzyszenie VHM (Verband für handwerkliche Milchverarbeitung im ökologischen Landbau e.V.) przesłało zawiadomienie o sprzeciwie bezpośrednio Komisji. W dniu 5 stycznia 2015 r. Niemcy przesyłały Komisji kolejne zawiadomienie o sprzeciwie (złożone przez Deutsche Heumilchgesellschaft mbH).
- (3) W oparciu o zawiadomienie przesłane Komisji bezpośrednio przez VHM nie rozpoczęto postępowania w sprawie sprzeciwu. Zgodnie z art. 51 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 osoba fizyczna lub prawna, która ma uzasadniony interes, mająca siedzibę lub miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo, z którego pochodzi złożony wniosek, może złożyć zawiadomienie o sprzeciwie w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę. Dlatego VHM nie zezwolono na złożenie zawiadomienia o sprzeciwie lub oświadczenia o sprzeciwie bezpośrednio do Komisji.
- (4) W oparciu o zawiadomienie przesłane Komisji przez Niemcy w dniu 5 stycznia 2015 r. nie rozpoczęto procedury sprzeciwu. Zgodnie z art. 51 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 zawiadomienie o sprzeciwie należy złożyć w ciągu trzech miesięcy od daty publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zawiadomienie o sprzeciwie otrzymane w dniu 5 stycznia 2015 r. wpłynęło po upływie tego terminu.
- (5) Komisja przeanalizowała wszystkie trzy sprzeciwy przekazane przez Niemcy w dniu 17 grudnia 2014 r. i uznała je za dopuszczalne. Pismem z dnia 19 lutego 2015 r. Komisja wezwała w związku z tym zainteresowane strony do rozpoczęcia odpowiednich konsultacji w celu osiągnięcia porozumienia zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi.
- (6) Sprzeciw oparty na zawiadomieniu przekazanym przez Niemcy w dniu 17 grudnia 2014 r., w odniesieniu do sprzeciwu wniesionego przez Naturland – Verband für ökologischen Landbau e.V., wycofano.
- (7) Ostateczny termin konsultacji przedłużono o dodatkowe trzy miesiące.
- (8) Austria i Niemcy osiągnęły porozumienie, o którym powiadomiono Komisję w dniu 10 sierpnia 2015 r.
- (9) Treść umowy zawartej pomiędzy Austrią i Niemcami należy uwzględnić, gdyż jest ona zgodna z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 i przepisami Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 340 z 30.9.2014, s. 6.

- (10) Zmieniono niektóre szczegóły w specyfikacji produktu. Dotyczą one możliwości wydzielenia w gospodarstwach produkujących odrębnych jednostek, włączenia substancji pomocniczych do 75 % obowiązkowych pasz objętościowych obliczanych jako średnia w skali roku, dopuszczenia stosowania zielonego kompostu do nawożenia oraz złagodzenia warunków produkcji wilgotnego siana, fermentowanego siana oraz produkcji i przechowywania kiszonki.
- (11) Zgodnie z art. 51 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 elementy te nie stanowią istotnych zmian. W związku z tym nie jest konieczna publikacja zmienionej specyfikacji produktu na potrzeby procedury sprzeciwu. Do niniejszego rozporządzenia należy jednak załączyć odpowiednie informacje.
- (12) W porozumieniu osiągniętym przez zainteresowane strony stwierdzono także, że obecnym producentom produktów opatrzonych nazwą „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” należy przyznać dwuletni okres przejściowy, aby umożliwić im stopniowe doprowadzenie do zgodności ze specyfikacją produktu. Należy ponadto przewidzieć możliwość sprzedaży do wyczerpania zapasów produktów, które do tej daty nie zostaną wprowadzone do obrotu.
- (13) Komisja uważa, że ochrona gwarantowanych tradycyjnych specjalności powinna dostosowywać się, uwzględniając interesów producentów i podmiotów gospodarczych, które do tej pory legalnie stosowały tę nazwę. W związku z tym, biorąc pod uwagę wyżej opisane wnioski uzgodnione przez strony i cele rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 stosowanego przez analogię także do gwarantowanych tradycyjnych specjalności, w celu umożliwienia producentom stopniowego przystosowania się do specyfikacji produktu należy przyznać im dwuletni okres przejściowy na stosowanie nazwy „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” bez konieczności spełnienia warunków specyfikacji produktu oraz zezwolić im na dalsze wprowadzanie na rynek produktów niezgodnych ze specyfikacją produktu po upływie okresu dwóch lat, aż do wyczerpania zapasów. Produkty takie nie powinny jednak być wprowadzane do obrotu opatrzone oznaczeniem „gwarantowana tradycyjna specjalność”, skrótem „GTS” ani powiązany symbolem unijnym.
- (14) W świetle powyższego do rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności należy wpisać nazwę „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno”.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rejestruje się nazwę „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” (GTS).

Nazwa wskazana w ust. 1 określa produkt należący do klasy 1.4. Inne produkty pochodzenia zwierzęcego (jaja, miód, różne przetwory mleczne z wyjątkiem masła itd.), określonej w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Skonsolidowana specyfikacja produktu znajduje się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

Artykuł 3

Nazwę „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” można stosować w odniesieniu do produktów niezgodnych ze specyfikacją produktu „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” przez okres dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Stosowana w odniesieniu do produktów niezgodnych ze specyfikacją produktu nazwa ta nie może być opatrzona oznaczeniem „gwarantowana tradycyjna specjalność”, skrótem „GTS” ani powiązany symbolem unijnym.

Po upływie dwóch lat producentom „Heumilch”/„Haymilk”/„Latte fieno”/„Lait de foin”/„Leche de heno” zezwala się na dalsze wprowadzanie na rynek produktów noszących tę nazwę, wyprodukowanych przed końcem tego okresu i niezgodnych ze specyfikacją produktu, o której mowa w art. 2, aż do wyczerpania zapasów.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WNIOSEK O REJESTRACJĘ GTS

Rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami (*)

„HEUMILCH”/„HAYMILK”/„LATTE FIENO”/„LAIT DE FOIN”/„LECHE DE HENO”

Nr WE: AT-TSG-0007-01035 – 27.8.2012

1. Nazwa i adres grupy składającej wniosek

Nazwa: ARGE Heumilch Österreich

Adres: Grabenweg 68, A-6020 Innsbruck

Tel.: +43 (0)512345245

E-mail: office@heumilch.at

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Austria

3. Specyfikacja produktu**3.1. Nazwa przeznaczona do rejestracji**

„Heumilch” (de); „Haymilk” (en); „Latte fieno” (it); „Lait de foin” (fr); „Leche de heno” (es)

3.2. Należy określić, czy nazwa

jest specyficzna sama w sobie

wyraża specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego

Produkcja mleka w oparciu o karmienie sianem jest najbardziej naturalną formą wytwarzania mleka. Mleko pochodzi od zwierząt z tradycyjnej zrównoważonej gospodarki mleczarskiej. Najważniejsza różnica między zwykłym mlekiem a „mlekiem siennym” i tradycyjny charakter tego ostatniego polegają na tym, że w przypadku produkcji mleka w oparciu o karmienie sianem, tak jak w pierwotnej produkcji mleka, zwierzętom nie podaje się pasz kiszonych. Uprzemysłowienie rolnictwa od lat 60. XX w. doprowadziło dzięki mechanizacji do coraz powszechniejszej produkcji kiszzonek (pasz kiszonych), co ograniczyło gospodarkę opartą na wykorzystaniu siana. Ponadto w świetle regulacji obowiązuje zakaz chowu zwierząt i stosowania pasz genetycznie zmodyfikowanych, które zgodnie z obowiązującymi przepisami podlegają obowiązkowi odpowiedniego znakowania.

Karmienie odbywa się odpowiednio do pór roku: w okresie dostępności zielonki zwierzęta otrzymują świeżą trawę i liście, a także siano i dozwolone pasze, wymienione w pkt 3.6, zaś w okresie zimowym siano i dozwolone pasze, o których mowa w pkt 3.6.

3.3. Czy wniosek obejmuje zastrzeżenie nazwy na mocy art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006

Rejestracja z zastrzeżeniem nazwy

Rejestracja bez zastrzegania nazwy

3.4. Rodzaj produktu

Klasa 1.4. Pozostałe produkty pochodzenia zwierzęcego

(*) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1. Zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012

3.5. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego, którego dotyczy nazwa w pkt 3.1

Mleko krowie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

3.6. Opis metody produkcji produktu rolnego lub środka spożywczego, którego dotyczy nazwa w pkt 3.1

„Mleko sienne” jest wytwarzane w tradycyjnych warunkach produkcji zgodnie z przepisami „Heumilchregulativ” (wytycznych dotyczących „mleka siennego”), a w jego produkcji zakazane jest stosowanie pasz kiszonych oraz wykorzystywanie zwierząt i pasz genetycznie zmodyfikowanych, które zgodnie z obowiązującymi przepisami podlegają obowiązkowi odpowiedniego znakowania.

„Heumilchregulativ”

„Mleko sienne” to mleko krowie produkowane przez wytwórców mleka, którzy zobowiązali się do przestrzegania niżej wymienionych kryteriów. Obowiązuje zakaz wykorzystywania zwierząt i stosowania pasz genetycznie zmodyfikowanych, które zgodnie z obowiązującymi przepisami podlegają obowiązkowi odpowiedniego znakowania.

Całe gospodarstwo rolne należy prowadzić według zasad produkcji „mleka siennego”.

- a) Gospodarstwo można jednak podzielić na wyraźnie odrębne jednostki produkcyjne, z których nie wszystkie muszą być prowadzone według tych zasad. Muszą one jednak przy tym działać w różnych sektorach produkcji.
- b) Jeżeli zgodnie z lit. a) nie wszystkie jednostki gospodarstwa są prowadzone według zasad produkcji „mleka siennego”, przedsiębiorca musi trzymać zwierzęta, które są wykorzystywane w jednostkach prowadzonych według zasad produkcji „mleka siennego”, oddzielnie od tych, które są wykorzystywane w innych jednostkach, i prowadzić odpowiednią ewidencję tego rozdziału.

Pasze dozwolone

- Pasze składają się zasadniczo ze świeżej trawy, roślin strączkowych i liści w okresie dostępności pasz zielonych oraz siana w okresie zimowym.
- Do uzupełniających pasz objętościowych zaliczają się i są dozwolone: zielony rzepak, zielona kukurydza, zielone żyto i buraki pastewne oraz pelety z siana, lucerny i kukurydzy oraz podobne pasze.
- Udział pasz objętościowych w rocznej racji paszy musi wynosić co najmniej 75 % masy suchej.
- Jeśli chodzi o zboża, dozwolone są: pszenica, jęczmień, owies, pszenżyto, żyto i kukurydza w formie konwencjonalnej dostępnej na rynku oraz w postaci mieszanek z substancjami mineralnymi, jak np. otręby, pelety itp.
- W paszach można stosować również bób, groch polny, łubin, owoce oleiste oraz śrutę poekstrakcyjną i makuchy.

Pasze niedozwolone

- Niedozwolone jest karmienie kiszonką (paszami kiszonymi), mokrym sianem i sianokiszonką.
- Niedozwolone jest karmienie produktami ubocznymi z browarów, gorzelni, tłoczni moszczu oraz produktami ubocznymi przemysłu spożywczego, jak np. wilgotnym młótem browarnianym czy wysłodkami mokrymi. Wyjątek stanowią wysłodki suszone i melasa jako produkt uboczny produkcji cukru oraz pasze białkowe z przetwarzania zboża w postaci suchej.
- Niedozwolone jest podawanie krowom dojnym pasz w postaci zmiękczonej.
- Niedozwolone jest podawanie pasz pochodzenia zwierzęcego (mleka, serwatki, mączek zwierzęcych itp.) – wyjątek stanowią młode krowy, którym można podawać mleko i serwatkę.
- Niedozwolone jest karmienie odpadami z ogrodnictwa i sadownictwa, ziemniakami i mocznikiem.

Zasady dotyczące nawożenia

- Na wszelkich użytkach rolnych dostawcy mleka niedozwolone jest stosowanie jako nawozu osadów ściekowych, produktów z tych osadów oraz kompostu z komunalnych zakładów przetwarzania odpadów z wyjątkiem kompostu z odpadów zielonych.
- Konieczne jest zachowanie przez dostawcę mleka minimalnego okresu przejściowego wynoszącego trzy tygodnie między wywiezieniem nawozu naturalnego na swoje areale paszowe a korzystaniem z nich do celów wypasu.

Zastosowanie chemicznych substancji pomocniczych

- Na wszystkich arealach producenta mleka dostarczających zielonki możliwe jest tylko selektywne stosowanie syntetycznych substancji chemicznych ochrony roślin pod profesjonalnym kierownictwem agronoma i punktowe zwalczanie szkodników.
- Zastosowanie dopuszczonych środków do oprysku w celu zwalczania much w oborach przeznaczonych dla krów jest dozwolone tylko podczas nieobecności krów dojnych.

Zakazy w odniesieniu do dostaw

- W ciągu pierwszych dziesięciu dni po ocieleniu nie można dostarczać mleka jako „mleka siennego”.
- W przypadku pobierania mleka od krów, które były uprzednio karmione kiszoną (paszą kiszoną), należy zachować okres przejściowy wynoszący co najmniej 14 dni.
- Jeżeli chodzi o zwierzęta wypędzane na pastwiska górskie/hale, które podczas pobytu w zagrodzie były karmione kiszoną (paszą kiszoną), należy albo przestawić je na 14 dni przed wypędem na pastwisko/halę na karmę bezkiszonkową, albo też ich mleko może być zaklasyfikowane jako „mleko sienne” dopiero po 14 dniach ich pobytu na pastwisku/hali (w prywatnym gospodarstwie dostarczającym „mleka siennego”). Na pastwisku górskim/hali niedozwolona jest ani produkcja kiszonki, ani jej podawanie zwierzętom.

Zakaz dotyczący genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy

- W celu zachowania tradycyjnych metod produkcji „mleka siennego” obowiązuje zakaz wykorzystywania zwierząt i stosowania pasz genetycznie zmodyfikowanych, które zgodnie z obowiązującymi przepisami podlegają obowiązkowi odpowiedniego znakowania.

Pozostałe przepisy

- Produkcja i przechowywanie kiszonki (pasz kiszonych) są niedozwolone.
- Niedozwolone są produkcja i przechowywanie jakiegokolwiek rodzaju bel owiniętych w folię.
- Niedozwolona jest produkcja mokrego siana i sianokiszonki.

3.7. Specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego

„Mleko sienne” różni się od zwykłego mleka krowiego szczególnymi warunkami produkcji zgodnie z „Heumilchregulativ”, o którym mowa w pkt 3.6.

W ramach badań przeprowadzonych w latach 1995 i 2001 przez Federalny Urząd ds. Mleczarstwa Alpejskiego w Rotholz dr Ginzinger i jego współpracownicy stwierdzili w przypadku 65 % próbek „mleka kiszonkowego” ponad 1 000 zarodników clostridium na litr. Podczas badania mleka dostarczanego do jednej z dużych wytwórni sera w przypadku aż 52 % próbek stwierdzono ponad 10 000 takich zarodników na litr. Natomiast badanie „mleka bezkiszonkowego” wykazało, że 85 % próbek zawierało poniżej 200, a 15 % między 200 a 300 zarodników clostridium na litr. Dzięki szczególnemu rodzajowi karmienia zwierząt „mleko sienne” ma wyjątkowo niską zawartość zarodników clostridium. W związku z tym przy produkcji sera twardego z surowego „mleka siennego” występuje mniej poważnych nieprawidłowości dotyczących dziur i nieprawidłowości w smaku.

W ramach projektu badawczego „Wpływ kiszonki na jakość mleka” dokonano badania smaku mleka produkowanego metodą karmienia kiszoną i metodą bezkiszonkową (Ginzinger i Tschager, Federalny Urząd ds. Mleczarstwa Alpejskiego w Rotholz, 1993). Smak 77 % próbek mleka produkowanego na bazie karmienia sianem nie wykazał żadnej nieprawidłowości. W przypadku mleka produkowanego na bazie karmienia kiszoną odsetek próbek bez nieprawidłowości w smaku wyniósł natomiast tylko 29 %. Również w przypadku próbek mleka pobieranych ze zbiorników mlekowozów dało się stwierdzić zdecydowaną różnicę. Smak 94 % próbek bezkiszonkowego „mleka siennego” nie wykazał żadnej nieprawidłowości. W przypadku „mleka kiszonkowego” odsetek prawidłowych próbek wyniósł natomiast tylko 45 %.

W jednej z prac dyplomowych na Uniwersytecie Wiedeńskim autorzy (Schreiner, Seiz, Ginzinger, 2011) udowodnili, że „mleko sienne” ze względu na karmienie zwierząt oparte na paszach objętościowych i zielonce wykazuje dwa razy większą zawartość kwasów tłuszczowych omega-3 i sprzężonego kwasu linolowego niż mleko standardowe.

3.8. Tradycyjny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego

Produkcja „mleka siennego” i jego dalsze przetwórstwo są tak stare jak tradycja chowu krów mlecznych w rolnictwie (od ok. V w. p.n.e.). Już w średniowieczu na terenach pogórza alpejskiego i w górach Tyrolu wytwarzano z „mleka siennego” ser w gospodarstwach zwanych „Schwaighöfe”. Słowo „Schwaig” pochodzi ze średniowysokoniemieckiego i oznacza specjalną formę osiedla, a przede wszystkim formę gospodarstwa w regionie alpejskim. „Schwaighöfe” były często tworzone przez samych właścicieli gruntów jako miejsca stałego zamieszkania i służyły jako gospodarstwa chowu bydła przede wszystkim do celów mleczarskich (szczególnie produkcji sera). W Tyrolu i Salzburgu ich istnienie datuje się od XII w. Na obszarach górskich „mleko sienne” było pierwotnie związane z wytwarzaniem sera twardego z surowego mleka. Już około 1900 r. wydano przepisy („Milchregulative”) dotyczące mleka produkowanego na bazie pasz bezkiszonkowych, nadającego się do produkcji twardego sera. Na ich podstawie ok. 1950 r. opracowano w Austrii stosowne przepisy („Milchregulative”) dla krajów związkowych Vorarlberg, Tyrol i Salzburg. W 1975 r. przepisy te zostały ujednoczone i uznane przez fundusz mleczarski (Milchwirtschaftsfonds) za wytyczne w zakresie mleka nadającego się do produkcji twardego sera (Bestimmungen über die Übernahme von hartkäsetauglicher Milch, Österreichische Milchwirtschaft zeszyt 14, załącznik 6 nr 23c, z dnia 21 lipca 1975 r.). Wcześniejszy austriacki organ planowania w dziedzinie mleczarstwa wyznaczył do 1993 r. niektóre obszary produkcji jako tak zwane „obszary bezkiszonkowe”, by utrzymać „mleko sienne” (zwane też „mlekiem bezkiszonkowym” lub „mlekiem nadającym się do produkcji twardego sera”) jako surowiec dla zakładów serowarskich prowadzących produkcję w oparciu o mleko surowe. W 1995 r. przedłużono okres obowiązywania obszarów bezkiszonkowych w odniesieniu do „mleka siennego” na mocy dyrektywy specjalnej Federalnego Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa, Gospodarki Wodnej i Ochrony Środowiska dotyczącej wspierania rolnictwa przyjaznego dla środowiska, ekstensywnego i chroniącego naturalne siedliska (Österreichisches Programm für umweltgerechte Landwirtschaft: ÖPUL) – działanie dotyczące niestosowania kiszzonek.

Na pastwiskach górskich/halach tradycyjnie od dawien dawna prowadzi się karmienie zwierząt zgodnie z kryteriami obowiązującymi w odniesieniu do „mleka siennego”. Najstarsze pojedyncze dokumenty i świadectwa dotyczące wytwarzania sera na alpejskich pastwiskach górskich datują się od 1544 r., a dotyczą Wildschönauer Holzalm w Tyrolu.

Od początku lat 80. ubiegłego wieku niektórzy z rolników prowadzą swoje gospodarstwa produkujące „mleko sienne” dodatkowo według zasad rolnictwa biologicznego/ekologicznego.

3.9. Minimalne wymogi i procedury sprawdzania specyficznego charakteru

—

4. Organy lub jednostki kontrolujące zgodność ze specyfikacją produktu

4.1. Nazwa i adres

—

4.2. Szczególne zadania organu lub jednostki

—

_____